

ΤΗ Ζ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου Ἀγκύρας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος α'

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἀγαλλομένη καρδία, καὶ σταθερῶ λογισμῶ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας Μάρτυς, ἠτομόλησας ὄντως, μὴ πτήξας τῶν βασάνων τὰ ἀλγεινά, οὗ τὸν βίαιον θάνατον, ὅθεν νομίμως ἀθλήσας περιφανῶς ἐστεφάνωσαι Θεόδοτε.

Τοῖς σπαραγμοῖς τῆς σαρκός σου κατετραυμάτισας, τοὺς πολεμίους Μάκαρ, καὶ κατέξανας τούτων, ἐλέγχοις τὰς καρδίας, τοῖς δὲ κρουνοῖς, τῶν χυθέντων αἱμάτων σου, τὰς διεκχύσεις ἐξήρανας παντελῶς, τῆς ἀθείας παμμακάριστε.

Καρτερικῶς ταῖς λαμπάσι περικαιόμενος, καὶ ταῖς πληγαῖς τὸν νῶτον, συντριβόμενος Μάρτυς, ὑπέμεινας κραυγάζων, Τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀγαπήσεως ὅλως με, οὐδὲν χωρίσει οὐ θάνατος, οὐ ζωὴ, οὐδὲ πᾶσα ἄλλη βάσανος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Αὐτόμελον

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἄχραντε Παρθένε, σῶζε ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεόν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σὲ τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, ἐπὶ τοῦ ξύλου Σωτήρ, ἢ σὲ ἀγνῶς τεκοῦσα, ὡς ἐώρα Θεέ μου, θρηνοῦσα ἀνεβόα, Τέκνον ἐμόν, φῶς τοῦ κόσμου γλυκύτατον, πῶς ἐπὶ ξύλου ὀρῶ σὲ τοῦ σταυρικοῦ, ὡς κακοῦργον ἀναρτώμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Θεοῦ δόσις πέφυκας εικότως μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. β'

Ὡς ἐν ἠπιέρῳ πεζεύσας

Θεολαμπὴ σὲ ἀστέρα ὁ νοητός, ἀναδείξας ἥλιος, ἐν τῷ ὕψει τῆς αὐτοῦ, Ἐκκλησίας ἅπασαν τὴν γῆν, ἀστραπαῖς Μάκαρ τῶν σῶν ἄθλων ἐφαίδρυνεν.

Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἀνατεθείς, τῷ Θεῷ Θεόδοτε, θεοδότοις ἀρεταῖς, τὴν ψυχὴν ἐλάμπρυνας σαφῶς, καὶ τὸν κόσμον τοῖς σεπτοῖς ἄθλοις ἐφαίδρυνας.

Ὁ περιώνυμος Μάρτυς κατανοῶν, τὰ τῆς πλάνης δίκτυα, ἐφαπλούμενα ἐν γῆ, πανταχοῦ διήρχετο ψυχᾶς, διδασχαις τῶν εὐσεβῶν στηρίζων χάριτι.

Θεοτοκίον

Ἵπερβολὴ εὐσπλαγγνίας τοὺς οὐρανοὺς, κλῖνας καταβέβηκεν, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκ σοῦ σεσάρκωται Ἀγνή, διασώζων τοὺς βροτοὺς πλάνης τοῦ ὄφραως.

Ὦδὴ γ'

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ

Διόλου νεύων πρὸς Θεόν, ὀφθαλμοῖς διανοίας, παναοίδιμε Μάρτυς, οὐκ ἠσθάνου ταις πληγαῖς τοῦ σώματος ὁμιλῶν, καὶ βασάνοις, πάντοθεν κυκλούμενος.

Οὐδόλως Μάρτυς προσβολαῖς, ἀλγεινῶν ἐσαλεύθης, οὐ θωπείαις ἀνόμων, ἐπὶ πετραν ἀσφαλῆ, τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, ἠδρασμένος, ἔνδοξε Θεόδοτε.

Συντρίβει σῶμα ταις πολλαῖς, ὁ διώκτης αἰκίαις, οὐκ ἰσχύει δὲ ὄλως, σοῦ τὸν τόνον τῆς ψυχῆς, χαυνῶσαι θεία στοργή, τοῦ Σωτῆρος, Μάκαρ κρατυνόμενον.

Θεοτοκίον

Ἰδὼν σου πόρρωθεν χορός, Προφητῶν θεηγόρων, μυστηρίου τὸ βάθος, πολυτρόποις ἐν φωναῖς, Θεοῦ Μητέρα ἀγνή, σὲ κηρύττει, πάναγνε Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός

«Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου».

Κάθισμα Ἔχος α' Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Πολύφωτος ἀστήρ, δαδουχίαις θαυμάτων, καὶ ἄθλων Ἱερῶν, καταυγάζων τὴν κτίσιν, Θεόδοτε μακάριε, ἀληθῶς ἐχημάτισας, ὅθεν σήμερον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ἐορτάζομεν, ἐν κατανύξει καρδίας, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Θεοτοκίον

Μητέρα σὲ Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθω καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα, σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὁρώσά σε Χριστέ, ἡ Πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα, Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργημα.

Ὦδὴ δ' Χριστός μου δύναμις

Σοφία λόγων σου, καὶ ἔργων χάριτι, τὸν τοῦ σκότους προστάτην περιφανῶς, ἤσχυνας Θεόδοτε, καὶ νίκην ἦρας κατ' αὐτοῦ, εὐκλεῶς ἀγωνισάμενος.

Πυρὶ τῶν ἄθλων σου, σαφῶς ἐνέπρησας, τὴν πολύθεον πλάνην καὶ ὡς λαμπάς, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, Μάρτυς ἀνάψας μυστικῶς, τὴν ὑφήλιον ἐφώτισας.

Εὐτόνως ἔνδοξε, πλευρὰς ξεόμενος, καὶ σφοδραῖς ἀλγηδόσιν ὡς ἀληθῶς, πάντοθεν κυκλούμενος, ἀπαρασάλευτος τὸν νοῦν, ἐγνωρίσθης διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον

Φυλάξας ἄφθορον, σὲ μετὰ κύησιν, ὡς πρὸ τόκου Παρθένον ὁ πλαστοουργός, ὤκησεν ἐν μήτρᾳ σου, καὶ τοὺς φθαρέντας τὴ πλάνη, ἐκαινούργησεν ὡς εὐσπλαγχνος.

Ὦδὴ ε' Τῷ θείῳ φέγγει σου

Ὑπομονή σου Μάρτυς σοφέ, τῶν παρανομούντων τὰς ὁρμᾶς, καὶ τῶν βασάνων τὴν κάκωσιν, καὶ τὰς πυρακτώσεις σαφῶς ὑπήνεγκας, τὴ θεία συμμαχία περιφραττόμενος.

Κηρύττων λόγον τὸν εὐσεβῆ, τὰς ὁδοιπορίας τὰς μακράς, Μάρτυς θεόφρον διώδευσας, καὶ τοὺς πλανωμένους πρὸς φῶς ἐπέστρεψας, τὸ σκότος ἀφεμένους τῆς ματαιότητος.

Ἀναρτηθεὶς οἶα πᾶρ ἀμνός, Μάρτυς ἐπὶ ξύλου σιδηρῶν, ὀνύχων φέρεις σπαράγματα, ἄσαρκος καθάπερ μακαριώτατε, νεκρώσεως τὸ πάχος ἀποδυσάμενος.

Θεοτοκίον

Σωματωθέντα τὸν ἀληθῆ Λόγον, τοῦ Πατρὸς ἐκ τῶν σεπτῶν, ἀγνή Παρθένε αἱμάτων σου, τέτοκας ἐν δύο τελείαις φύσεσι, μιὰ δὲ ὑποστάσει θεοχαρίτωτε.

ᾠδὴ ς'

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

Ἐπήλειπας λόγοις σου, Ἱεροῖς τὰ Ἱερά, πρὸς τοὺς ἀγῶνας γύναια, καὶ καθελόντα Μάρτυς τὸν δυσμενῆ, ἀνδρείοις παλαίσμασιν, ἀφθαρσίας στεφάνους ἀνεπλέξαντο.

Ἰσχυὶ τοῦ Πνεύματος, τὴν ψυχὴν πὲ ρίφραχθεῖς, τῆς πονηρίας πνεύματα, ὑπομονὴ κατέβαλες αἰκισμῶν, καὶ νίκης διάδημα, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω Ἀξιάγαστε.

Κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, τῶν εἰδώλων τὴν πυράν, Μάρτυς Χριστοῦ κατέσβεσας, καὶ δροσισμῶ τῶν πόνων σου εὐσεβῶς, ψυχὰς κατεδρόσισας, ἐκ φλογὸς τῆς ἀπάτης λυτρωσάμενος.

Θεοτοκίον

Ὁ πάσης ἐπέκεινα, νοουμένης ἀληθῶς, καὶ ὀρωμένης κτίσεως, μήτραν τὴν σὴν ὑπέδου παναληθῶς, καὶ σάρξ ἐχημάτισε, τοὺς βροτοὺς ἀναπλάττων Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός

«Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ Κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοί, Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε».

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου τοῦ ἐν Ἀγκύρα.

Στίχοι

- Χεῖρ Θεόδοτον, ἦν Θεοῦ χεῖρ ξηράνοι,
- Θεῷ δοτὸν τίθησι, πλήξασα ξίφει.
- Θεόδοτος ἐβδομάτη τυθεῖς ἔλεν οὐρανὸν εὐρύν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ζηναΐδος τῆς θαυματουργοῦ, καὶ τῶν Ἁγίων γυναικῶν, Αἰσίας καὶ Σωσάννης, μαθητριῶν Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίου.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρείῳ, ἐν τοῖς Βασιλίσκου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λυκαρίωνος.

Στίχοι

- Ἄφωνος ἤκει πρὸς ξίφος Λυκαρίων,
- Ἐναντι τοῦ κείροντος οἶον ἄρνιον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ταράσιος καὶ Ἰωάννης ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

- Ἰωάννην τέμνουσι σὺν ταρασίῳ
- Οὐ πρὸς τέμνον ἐκταραχθέντας ξίφος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Στέφανος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Ἐπώνυμος Στέφανος οὗ φορεῖ στέφους,
- Ὁ πρακτικὴ χεῖρ ἀρετῶν οἶδε πλέκειν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Ἄνθιμος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Ἄνθην ἐνεγκῶν Ἄνθιμος χριστοῦ βίου,
- Πρὸ τῆς τελευτῆς ἀρετῶν καρπὸν φύει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Σεβαστιανὴ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Σεβαστιανής, ὡς τὰ λοιπὰ τοῦ βίου,
- Σεβαστὰ πᾶσι, καὶ τὸ τοῦ βίου τέλος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ'

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον

Τῷ πυρὶ θεομακάριστε τῶν πόνων σου, πυρὰν εἰδώλων ἔσβεσας, τῶν αἱμάτων δέ, τοῖς κρουνοῖς ἐβύθισας ἐχθροῦς, ἀσάρκους Θεόδοτε βοῶν, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς θυμίαμα εὐῶδες προσενήνεξαι, Σοφὲ τῷ ἀθλοθέτῃ σου, θεία χάριτι, τὴν δυσώδη πλάνην καθελῶν, διὸ μελωδεῖς περιχαρῶς, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συντηρήσας σου τοὺς λόγους φόρτος Ἅγιος, τῷ θεοφόρῳ Φρόντωνι ἀποδέδοσαι, εἰς ναοῦ ἀνέγερσιν σεπτοῦ, εἰς κάθαρσιν πάντων εὐσεβῶν, εἰς περιποίησιν ψυχῶν, Μάρτυς Θεόδοτε.

Θεοτοκίον

Μίαν φέροντα ὑπόστασιν ἐκύησας, τὸν Λόγον Μητροπάρθενε, διπλᾶς ἔχοντα, τὰς θελήσεις καὶ τὰ φυσικά, αὐτοῦ ἰδιώματα σαφῶς, Θεὸς γὰρ ἐστὶ καὶ βροτός, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς.

Ὦδὴ η'

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις

Ἀδιάσειστος στῦλος πύργος ἀκλόνητος, ἀπερίτρεπτον τεῖχος βάσις τῆς πίστεως, δόσις θεϊκῆ, εὐσεβείας ὑπέρμαχος πλάνης καθαιρέτης, ἐδείχθης Ἀθλοφόρε.

Κυβερνήσει τῆς θείας χάριτος Πάνσοφε, τῶν βασάνων παρηλθες τὸ μέγα πέλαγος, καὶ τοὺς γαληνοὺς, ἀγαλλόμενος ἔφθασας, ἔνδοξε λιμένας, τῆς ἄνω βασιλείας.

Αἱ πορεῖαι καὶ τρίβοι σου κατευθύνθησαν, πρὸς Χριστὸν τὸν τῶν ὅλων Θεὸν καὶ Κύριον, οὗ ἐν ταῖς χερσὶ, σοῦ τὸ πνεῦμα παρέδωκας, Μάρτυς ἀθλοφόρε, Θεόδοτε τρισμάκαρ.

Θεοτοκίον

Ῥητορεύουσα γλῶσσα τοῦ μυστηρίου σου, τὸ ἀπόρρητον βάθος εἰπεῖν οὐ δύναται, Λόγον γὰρ Θεοῦ, ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, πάναγνε Παρθένε, εἰς πάντων σωτηρίαν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας, ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ,, μόνῳ τῷ βούλεσθαι, Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὦδὴ θ'

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα

Ἵνα τῆς δόξης τύχης, τῆς ἐκεῖ Ἀθλοφόρε, τῆς ὀρωμένης χαίρων κατεφρόνησας, καὶ θεία ἐπινεύσει, πρὸς τοὺς αἰκισμοὺς ἐχώρησας μὴ δειλιάσας, κολαστηρίων εἶδη καὶ θάνατον πικρόν, ὅθεν μετὰ Μαρτύρων ἐστέφθης ἀγωνισάμενος.

Ὡράθης οἶκος Μάρτυς, καθαρὸς τῆς Τριάδος, οἰκοδομία πράξεων Θεόδοτε, πανόλβιε ἐνθέων, ἄθλων τε λαμπρῶν φαιδρότησι κεκοσμημένος, δι' ὧν ναοὺς δαιμόνων, καὶ ξόανα σοφέ, θεία τοῦ Παρακλήτου δυνάμει, σαφῶς κατέστρεψας.

Σταλάζον ὄρος θεῖον, γλυκασμὸν ἀνεφάνης, πηγὴ θαυμάτων πέλαγός τε ἔνδοξε, ἐνθέων χαρισμάτων, ρεῖθρον διαυγὲς τοῦ Πνεύματος, ψυχᾶς ἀρδεῦον, καὶ κατακλύζον πάθη, καὶ πᾶσι προξενοῦν, Μάρτυς τοῖς σὲ ὑμνοῦσι τὴν ἀγαλλίασιν.

Θεοτοκίον

Φωνὴ Ἀγγέλου τέτοκας, τὸν ἄναρχον Λόγον, λαβόντα σάρκα ἔννουν τε καὶ ἔμψυχον, Παρθένε Παναγία, ἐκ τῶν καθαρῶν αἱμάτων σου, καὶ τοὺς ἀσάρκους ἐχθροὺς καταβαλόντα, καὶ σώσαντα ἡμᾶς, πάντας τοὺς ἀληθῆ Θεοτόκον ὁμολογούντάς σε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σὲ Θεοτόκε, ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου, καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν, σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν».

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.